

som det ærede Medlem Hr. Olufson fremsatte ved denne Sags første Behandling, idet han udtalte, at et af Jordlovsudvalgets Medlemmer, Formanden for den jydsk Samvirksomhed, en Partifælle af det ærede Medlem, var af samme Opfattelse som han i Henseende til at blive ved en Forrentningssum paa 6 000 Kr. Det ærede Medlem udtalte sig paa en saadan Maade, at man ikke helt ved at gennemlæse Rigsdagstidenden kan forstaa, om dette er Meningen eller ikke. Jeg vil derfor gøre det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, at de samvirkende jydsk Husmandsforeningers Formand, min Kollega i Jordlovsudvalget, er ganske enig med os andre i, at som Tiderne er, er det berettiget ud fra saglige Hensyn at gaa til Renteforhøjelsen, og at hele Jordlovsudvalget er enig med mig i, at vi maatte opfatte det ærede Medlem Hr. Olufson saaledes, at han ogsaa paa det daværende Tidspunkt var enig med os andre.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om dette, at det ikke skulde være nemt for andre end Gaardmandsbørn nu at gøre Brug af denne Lovgivning. Denne Paastand stemmer slet ikke med de virkelige Forhold. Jeg har ikke Procenterne her; vi kunde ellers fra Jordlovsudvalget meget let oplyse, fra hvilke Samfundslag de Ansøgere kommer, som gør Brug af disse Love. Men jeg vil dristig fremsætte den Paastand, at indtil Dato er det ikke 10 pCt. af samtlige Ansøgere, der er født i Gaardmandshjem. Jeg er sikker paa, at jeg er paa den rigtige Side, naar jeg nævner dette Tal. Naar man spørger: Hvad kræver man da i vor Tid af den Mand, der vil gaa ind under denne Lovgivning? saa maa Svaret blive: Den Gennemsnitsformue, som det forlanges, at Tjenestekarlen skal stille med, er omkring 2 000 Kr. — der er ogsaa dem, der kommer i Betragtning, selv om de har noget mindre, og de klarer sig udmærket endda.

Jeg vil meget stærkt understrege, at Grunden til, at mit Parti har taget den Stilling, det har, er den, at vi gaar ud fra, at skal man frem ad Jordudstykingens Vej paa en saadan Maade, at det betyder noget, saa kan det ikke nytte, at man indretter sin Jordlovgivning saaledes, at man særbegunstiger ganske overordentlig stærkt enkelte Borgere i vort Land, thi det medfører naturnødvendigt, at man kun kan hjælpe faa. Jo mere man gaar frem paa den Linie, at den middeldygtige faar den Haandsrækning, han har Brug for, desto længere kan man komme frem til Gavn

og Velsignelse for alle i vort Folk. Det er en ganske forkert Politik — og det er derfor, vi gaar imod det — at prøve paa at koncentrere Statens Haandsrækning for stærkt om en ganske enkelt Samfundsklasse. Vi bør herinde under alle Forhold se stort paa Tingene og sige som saa: enten en Borger kommer fra et Gaardmandshjem eller inde fra Byernes Befolkning eller ude fra Husmandshjemmene, saa skaber man ved at hjælpe ham til et Husmandsbrug Beskæftigelse til en Familie, Plads til et Hjem mere i vort Land og yderligere Arbejde og Beskæftigelse for mange. Denne Samfundsgavn kan man spore lige godt, enten Borgeren kommer fra det ene eller det andet Samfundslag. Derfor er det, vi er gaaet imod Socialdemokratiet, naar det prøver paa — alt for stærkt forekommer det mig — at begunstige de enkelte til Skade for Sagen som Helhed, idet den Grundregel aldrig kan fraviges, som jeg nævnte før. Derfor er det, at vi for Sagens Skyld i al Almindelighed er betænkelige ved hele den Række Tilskud, Formindskelse af Rentebyrden, forøgede Laan og alt dette, idet vi gerne vil tilvejebringe en Lovgivning, der tillader at oprette de flest mulige egne Brug paa Danmarks Landbrugsjord.

Landbrugsministeren (Madsen-Miygdal): Jeg anerkender den Korthed, hvormed de ærede Ordførere har udtalt sig her, og der er heller ikke Anledning for mig til at komme ind paa de almindelige Forhold disse to Lovforslag vedrørende. Jeg ønsker at udtale, at jeg er fuldt ud enig med den sidste ærede Taler i de Bemærkninger, han fremsatte vedrørende disse Loves Formaal, og den Maade, hvorpaa vi her fra Lovgivningsmagtens Side bør stræbe efter at føre dem ud i Livet, ligesom jeg ogsaa her ved tredie Behandling af disse Lovforslag ønsker at takke det ærede Medlem for den loyale Medvirkning, der fra hans Side er ydet til Gennemførelsen af de Forbedringer, som her faktisk foreligger, og den økonomiske Ligestilling, der her er gennemført for disse to forskellige Loves Vedkommende, en Anerkendelse, som jeg føler mig saa meget mere forpligtet til at udtale, som det ærede Medlem og jeg jo ser forskelligt paa disse Spørgsmaal og hver især principielt har Synspunkter, der fjerner sig ret betydeligt fra hinanden.

Jeg skal da kun udtale, at lige saa urigtigt det er overfor Statskassen, at Staten stiller disse Laan til Raadighed paa en saadan Maade, at der slet ikke kan stilles Krav til dem, der melder sig som Ansøgere,